

Kęstutis Kasparavičius

„Apie daiktus. Trumpos istorijos“

„Televizorius“

TELEVIZORIUS

Vieną kartą aš sėdėjau fotelyje ir žiūrėjau Televizorių. Televizorius irgi sėdėjo ant mažo stalelio ir žiūrėjo į mane.

– Žinai ką, į tave labai neįdomu žiūrėti, – tarė Televizorius. – Štai aš turiu daugybę įvairių programų, kurias galima junginėti distancinio valdymo pulteliu. O tu turi tik vieną programą – ir dar tokią neįdomią, kad tik žiovauti norisi. Kasdien vis tas pats ir tas pats. Negi negali įsijungti ką nors įdomesnio?

– Bet aš neturiu antenos! – bandžiau teisintis.

– Kažin, kaip tu atrodytum su antena ant galvos?! – šaipėsi Televizorius.

– Be to, aš neįjungtas į elektros rozetę ir bet kada galiu išeiti, – supykau, – ir tada tu iš viso neturėsi į ką žiūrėti.

– Atleisk man, – sunerimo Televizorius, – aš tik pajuokavau.

Ir pradėjo rodyti kažką itin spalvoto ir gražaus – kaip dar niekad nebuvo rodęs.